



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Aliæ indicantur opportunæ Evangelio. Hac Hebdomada, facto initio ab
Interrogatione Domini. Quid de se sentiant homines, ad sequentem
historiæ seriem considerantur humana Iudicia, plurimum à Divinis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Ecclesi. 5.
1b. 3.

emittitur? o quantum illa praesertim peccata cavenda sunt, quae ex pravo affectu committuntur unde illae peccati superfluit reliquiae! O quam multi falluntur qui dum peccata confessi sunt, nihil sibi ultra cavendum putant! Quam longe Sapiens sapientius: *De propitiato peccato noli esse sine metu*; Et paulo ante: *Synagoga superborum non erit sanitas, frutex enim peccati radicabitur in illis, & non intelligitur*. Nempe illi qui se minus huic veritati reddunt dociles, putantque se satis probe intelligere quae ad animi sui spectant statum, hi sunt

vere superbi, & horum synagoga est superborum, id est, ingens multitudo, & huic synagoga superborum non erit sanitas, non erit perfecta poenitentia, non diuturna, non firma, non sana; quia frutex seu semen peccati restat & radicatur in illis, dum se non continent, & non intelligunt quantum inde sibi obsint: tantoque magis sibi obsunt, quanto minus intelligunt.

Vide in 1. parte, Dominica 4. Adventus. Et in 2. parte, Dominica Pascha.

HAC HEBDOMADA, venit JESUS in partes Caesareae Philippi, ubi suos interrogat quid de se sentiant homines, quidve ipsi discipuli: quos inter Petrus Divinitatem ejus confessus: praedicatur fore Caput Ecclesiae. Atque inde caepit Dominus docere suos quoniam oportet Christum pati & mori, quod nondum intelligens Petrus dehortatur Eum a morte. At vero is a Christo increpatur, multaque de Cruce ferenda subjiciuntur monita. Tu paulo post transfiguratur Dominus, Daemoniacum sanat, & statere invento in ore piscis solvit didrachma. Ex Matthaei decimo sexto & decimo septimo Capite. Marci octavo & nono. Lucae nono.

In quibus quod ad mores & virtutum praxim maximè spectat, considerantur humana Judicia plurimum a Divinis dissidere; atque ut Divina humanis praerantur, proponenda Veritates potissimum suadent.

FERIA SECUNDA.

INTERROGAT DOMINVS SVOS QVID
DE SE SENTIANT HOMINES.

Quem dicunt homines esse Filium hominis? Matth. 16.

VERITAS PRACTICA.

Humana de nobis judicia sic sunt humane audienda, ut non tamen humanitatis audiantur.

SENSUS ET RATIO EST, quod humanus audire humana judicia, est audire illa secundum sensum humanum, qui cum ordinariè sit inordinatus in his quae spectant nostram famam; si sic audiuntur, nihil aliud ex illis referatur quam vanitas & afflictio spiritus, prout scilicet fauent nostrae famae vel nocent. Nam si quid honorificum auditur, statim ex humano sensu insolescimus, quae est Vanitas maxima; Si quid vero dedecorosum auditur, tunc ex eodem sensu nimis abjicimur, quae est afflictio spiritus valde importuna.

Sed humana de nobis judicia sic sunt audienda,

non ut inde talis vanitas, & afflictio spiritus referantur, quin potius ut his purgetur animus vitiiis, & oppositis Virtutibus exornetur.

Ergo sic humane & benignè sunt audienda ut non humanitatis audiantur, non secundum illum humanum sensum, non ex amore proprio male ordinato; sed ex amore Veritatis, quo fit ut si quid in favorem audiat, tota laus Deo, a quo est totum bonum referatur. Si quid vero adverteretur quantum in unoquoque est, cum gratia Dei caveatur. *Cave tibi*, ait Sapiens, & attende diligenter auditui tuo: quoniam cum subversione tua ambulas; nisi scilicet tibi attentè caveas ab humano sensu, qui nimis inde effertur naturali gaudio vel tristitia; Unde & Sapiens addit: *Audies vero illa quasi in somno vide, & vigilabis*. I.e. noctu & diu, seorsim & in quiete, diligenter audita expende ut ex his veritatem elicias, & invigiles cunctis actibus tuis, sic cognita Veritati conformandis. Vel sic

Ecclesi. 4.

fic fortè aptius, quasi in somnis vide, id est, quid quid audiveris dextrum vel sinistrum, ne auditis magis crede ex humano & perverso sensu, quam ipsi somniis: Unde sicut nec letari nec contristari debes ex somniis, sic neque ex auditis: sed vigi- labis, sed attendes, & prospicies, ut ex omnibus sapienter proficias potius quam deficias.

122.

Quò etiam spectat illud quod paulo post idem Sapiens subjicit: *Amicū salutare non confundar: à facie illius non me abscondam: Et si mala mihi evenerint pro illum, sustinebo. Omnia qui audivit, tenebit se ab eo. Quod & Dominus uno verbo: Ca-*

vete autem ab hominibus, Nunquam magis move- tur humanus sensus in alterutrum humanorū affectuum gaudij vel tristitiæ, quam cum inter homines agitur: & nihil est periculosius ad salu- tem quàm sic humanis moveri affectibus, quan- do præsertim de nobis agitur. *Videte itaque, quo- modo caute ambuletis, non quasi insipientes, sed ut Sapientes: Non quasi humanis rapti sensibus, sed ut rationabiles & Christiani, Virtute omnia me- tentes, & de visis atque auditis vera discernen- tes à falsis, & à caducis æterna.*

Ephes. 53

Vide in 3. parte. Dic 21. Junij.

QVAM SINT DIVERSI HOMINVM DE CHRISTO SENSVS.

At illi dixerunt: Alii Ioannem Baptistam, alii autem Eliam, alij verò Jeremiam, aut unum ex Prophetis. Matth. 16.

VERITAS PRACTICA.

Nisi se quisque apte Christo conformet, sibi Christum ineptè conformabit.

RATIO EST. Quia nisi se quisque Christo conformet, se videbit oppositum Christo, & Christum sibi: nempe in ea saltem parte in qua non est Christo conformis.

Secunde quis oppositum se Christo videat, vel Christum sibi: sibi potius Christum conformabit. Nihil enim durum est Christiano, Christum suum Regem, suum Ducem, suum Pastorem & Judicem sibi esse oppositum. Nam sicut si Christus pro nobis, quis contra nos? Sic si Christus contra nos, quis pro nobis? *A facis ira tua non est pax ossibus meis: Quàm sit autem id ineptum, imò & impium, tum per se patet, tum evidenter declarat ista in Psalmis Domini vehemens ex- probratio: Existimasti inique quod ero tui similis, quasi diceret, ut interpretatur sanctus Augusti- nus, parum est, quia mala facta tua placent tibi, placere putas & mihi. Deum quia non poteris ul- torem, vis habere participem: & tanquam corruptum iudicem, præda socium vis habere. Suspicias ut iniquitatem, quod ero tibi similis, dum non vis tu mihi esse similis.*

137.

149.

Nisi ergo se quisque Christo conformet, sic inique sibi Christum conformabit. Et sicut è Ju- dexis alij pro suo quisque sensu & affectu dice- bant Christum esse Joannem Baptistam, alij au- tem Eliam, alij verò Jeremiam: sic unusquisque

dicet eum esse mitem vel severum in peccatore & sive circa quædam peccata, prout quisque de his peccatis sentiet. Sic amans impuritatis & osor a- vacitiae, mitem eum in impuros, & in avaros seve- rum dicet. Contra verò avarus justitiam ejus in impuros exacuet, & quoties de suo vitio verba fieri audiet, Bonitatem Dei, & mansuetudinem boni Jesu prædicabit. Sic mundus eum non cog- novit, quia sic mundus de illo diversè judicat prout diversè afficitur. Sic ipse Dominus apud Prophetam conqueritur, *In dolo reverterunt scire*

169. 9.

me. Verè enim nesciunt Christum qui sic pro suo sensu de illo judicant, Reverterunt autem scire, quia cum possent noluerunt. In dolo denique re- nuerunt, quia sic dolosè & fraudulenter sibi de Christo palpant, quasi non aliud judicent & ex- optent quàm quod ipse sentit: quasi non a- liud scire de illo possent, quàm quod sciunt. *Negj me scitis, inquit, negj Patrem meum. Unde & dilectus Discipulus: In hoc scimus quoniam cognovimus eum si mandata ejus observemus. Quò dicit se nescire eum, & mandata ejus non custodit, mendax est, & in hoc Veritas non est. Et paulo post Omnis spiritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus. Id est Christo non conformis sed oppositus. Is autem solvit Jesum qui quæ in illo vel ex illo sunt, sive credenda sive facienda, non ita judicat & recipit sicut revera sunt, sed sicut ipse fingit, & sibi opposita quæque solvit ad suum sensum.*

Et hoc quidem Deus permittit in pœnâ præ-

99